

de, der have Pant i Ejendomme, der ønskes magelagte, skulle ved tinglæst Paategning paa deres Panteobligationer have givet Samtykke til Ombytningen, foreslaas modificeret saaledes, at denne Fordring kun skal gælde »i Reglen«.

De væsentligste Forandringer, som Lovforslaget, som det var forelagt, undergik under Behandlingen paa Rigsdagen, ere følgende: Efter Lovforslaget skulde der udkræves Approbation paa Udstykning, naar de flere Matrikul-Numre, hvoraf Ejendommen bestaar, ere vurderede til Ejendomsskyld til Staten som en samlet Ejendom. Dette udgik i Folketinget. Bestemmelsen om Omvurdering til Ejendomsskyld sammen med de halvaarlige Vurderinger indsattes i Folketinget. I Lovforslaget var Grænsen nedad for Hovedgaarde sat til 50 Tdr. Hartkorn, dette nedsatte Landstinget til 40 Tdr. (se i øvrigt ndfr.) Betegnelsen „boniteret Maal“ udgik efter Folketingets Initiativ. Bestemmelsen om Paategning paa Adkomstdokumenterne ved Oppebørselsbetjenten affattedes som at Landstinget vedtaget.

I Folketinget foretoges i øvrigt flere indgribende Forandringer, der imidlertid blev strøgne i Landstinget. Saaledes havde Folketinget, efter Forslag af hele Udvalget, ophævet Forskellen mellem Hovedgaarde og Selvejrbøndergaarde, saa at det hele blev „Selvejergaarde“. Dette udgik i Landstinget efter Forslag af Udvalgets Flertal (la Cour, Johnsen, Matzen, Reedtz-Thott og Sehested). Med Hensyn til Fredskovstrækninger vedtoges i Folketinget, efter Forslag af Udvalget undtagen Piper, at stryge den i Loven af 1897 satte Grænse, der var bibeholdt i Forslaget. Landstinget indsatte atter Grænsen efter Forslag af Udvalgets nys angivne Flertal. — Ved Spørgsmaalet om Bestemmelsen af Grænsen nedad for en Ejendoms Nedbringelse ved Udstykning indførte Folketinget en dobbelt Skala: ved Udstykning efter *ny* Bonitering (henholdsvis 15, 20, 25 og 30 Tdr. Land „gennemsnitlig Maal“) og ved Udstykning efter Matrikul-Taksterne eller en tidligere benyttet Bonitering (henholdsvis 2, 1½, 1 og ½ Td. Hartkorn). Dette ændredes, som angivet i Landstinget, der i øvrigt accepterede Folketingets Udstrygning af Betegnelsen „boniteret Maal“. — En af Folketinget indsat Bestemmelse om, at det ved Magelæg er tilstrækkeligt, at den stedlige Kommunalbestyrelse attesterer, at det vil være fordelagtigt for begge de paagældende Ejendomme, blev ændret i Landstinget, der genindsatte den i Lovforslaget (i Overensstemmelse med Loven af 1897) indeholdte Fordring, at Panthaverne skulle meddele Samtykke. — Indenfor Folketingets Udvalg indtog Piper (delvis sammen med Byriel Jensen) en særlig Stilling til forskellige Enkeltheder. De stillede saaledes nogle Ændringsforslag sigtende til at til-